

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/84/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718204193
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6718204193.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a sudkýň JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Evy Dzúrikovej, v právnej veci žalobkyne: C.. R. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom v F., O. ulica XXX/XX, zastúpená JUDr. Ľubomírom Ivanom, advokátom so sídlom vo Zvolene, Námestie SNP 41, proti žalovanému: L. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom v P., X. XXX/X, zastúpený JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom v Bratislave, Mandľová 90, o uloženie povinnosti vydať kľúč a zdržať sa zamedzovania prístupu k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 10C/20/2018-76 zo dňa 04. 03. 2019, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Zvolen č. k. 10C/20/2018-76 zo dňa 04. 03. 2019 vo výroku, ktorým súd priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % p o t v r d z u j e.

II. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške náhrady trov odvolacieho konania

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie o žalobe žalobkyne, ktorou sa domáhala uloženia povinnosti vydať kľúč od nehnuteľnosti a zdržať sa zamedzovania prístupu k nehnuteľnostiam, zastavil (výrok I.). O trovách konania rozhodol tak, že súd priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % (výrok II.). Ďalej rozhodol o vrátení kráteného súdneho poplatku zo žaloby vo výške 92,80 Eur žalobkyni (výrok III.). V odôvodnení poukázal na to, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 18. 07. 2018 domáhala rozhodnutia súdu, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť vydať žalobkyni 1 ks kľúča od vchodových dverí do rodinného domu súp. č. XXX, ktorý je postavený na pozemku KN-C parc. č. XXX/X, v k. ú. P., zapísaného na LV č. XXXX, ako aj povinnosť zdržať sa akéhokoľvek konania, ktorým by žalovaný zamedzoval, resp. znemožňoval žalobkyni prístup k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX pre k.ú. P.. V priebehu konania vo veci bolo súdom nariadené neodkladné opatrenie, pričom žalobkyňa čiastočne v časti uloženia povinnosti odovzdať jej kľúč od vchodových dverí do rodinného zobrała žalobu späť z dôvodov, že po nariadení neodkladného opatrenia v prejednávanej veci žalovaný prostredníctvom pošty jej doručil predmetný kľúč, a teda čiastočne splnil svoju povinnosť, o uloženie ktorej žiadala žalobou. Následným podaním doručeným súdu dňa 08. 11. 2018 žalobkyňa vzala žalobu späť aj vo zvyšnej časti s odôvodnením, že žalovaný zmenil po jej poslednom vyjadrení svoj prístup a umožňuje jej prístup k nehnuteľnostiam, teda zdržiava sa konania, ktorým by jej zamedzoval, prípadne znemožňoval prístup k predmetným nehnuteľnostiam. Uplatnila si náhradu trov konania, nakoľko k späťvzatiu došlo na základe správania sa žalovaného, ktorý ešte pred prvým pojednávaním splnil to, čoho sa žalobou domáhala.

2. Súd prvej inštancie postupom v zmysle § 145 ods. 1 CSP konanie vo veci zastavil. O trovách konania rozhodol v zmysle § 256 ods. 1 CSP, pričom poukázal súd prvej inštancie na tú skutočnosť, že skúmal dôvod späťvzatia žaloby a zistil, že žalovaný nárok bol splnený až po začatí konania. Hoci žalovaný

vo vyjadreniach v doterajšom priebehu konania uvádzal, že žalobkyňa mala kľúč od vchodových dverí do rodinného domu k dispozícii odo dňa opustenia spoločnej domácnosti v roku 2014, toto tvrdenie súd preukázané nemal, žalobkyňa ho poprela, pričom súd naopak mal preukázané, že žalovaný zaslal predmetný kľúč žalobkyni poštou po začatí konania. Dospel k záveru, že zastavenie konania procesne zaviniť žalovaný, preto priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Z dôvodu späťvzatia žaloby pred prvým pojednávaním súd rozhodol o vrátení kráteného súdneho poplatku zo žaloby žalobkyni.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie, a to proti výroku o náhrade trov konania (výrok II.), v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, že žiadnej procesnej strane neprizná nárok na náhradu trov konania. Odvolanie podal proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo vzťahu v časti rozhodnutia týkajúcej sa nároku na náhradu trov konania, ktoré považuje žalovaný za nesprávne s poukazom na to, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP). Súd nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e/ CSP), vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP). Namietal, že súd vychádzal výlučne iba z tvrdení žalobkyne a zo skutočnosti, že žalovaný zaslal kľúč žalobkyni od vchodových dverí do rodinného domu po začatí predmetného konania. Kľúč zaslal žalobkyni na popud zo strany jeho predchádzajúcej právnej zástupkyne, pričom si bol žalovaný vedomý od začiatku, že žalobkyňa predmetný kľúč má u seba v držbe. V písomnom vyjadrení zo dňa 24. 09. 2018 namietal nedôvodnosť žaloby v celom rozsahu tvrdiac, že žalobkyňa má predmetný kľúč u seba v držbe od roku 2014, viackrát vstúpila do rodinného domu v neprítomnosti žalovaného, jedenkrát aj v jeho prítomnosti. Tieto tvrdenia zopakoval aj vo vyjadrení zo dňa 17. 10. 2018, v ktorom navrhol vykonať výsluch žalobkyne a žalovaného v ich vzájomnej prítomnosti, t. j. osobnú konfrontáciu žalobkyne a žalovaného pred súdom prvej inštancie. Tento dôkaz súd nevykonal, dal jednostranne za pravdu žalobkyni, priznal jej proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v dôsledku tejto skutočnosti je zrejmé, že došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces. Priznanie nároku na náhradu trov konania žalobkyni proti žalovanému pre neho predstavuje neprimerane a hlavne nespravodlivo uloženú peňažnú záťaž, vzhľadom na pomerne nízky príjem žalovaného, ako aj vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný platí výživné na dcéru R. X., a tiež na skutočnosť, že musel vyplatiť žalobkyni pri vyporiadavaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov po zániku manželstva 13.000,- Eur na vyrovnanie majetkovej hodnoty s poukazom na schválený súdny zmier uznesením Okresného súdu Zvolen sp. zn. 14Pc/12/2016-395 zo dňa 18. 12. 2018. Skutočnosť, že žalobkyňa tieto kľúče od začiatku mala u seba v držbe a chodila do rodinného domu kedy chcela, súd prvej inštancie vôbec nebral do úvahy. Má za to, že zastavenie konania v celom rozsahu zaviniť žalobkyňa, pričom žalovaný chcel dokazovať výsluchom na pojednávaní, že žaloba v predmetnom konaní bola nedôvodne podaná v celom rozsahu. Poukázal na konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré skončilo súdnym zmierom. V kontexte dohadovania súdneho zmiere vo veci vyporiadania BSM sa žalovaný so žalobkyňou dohodli, na späťvzatie žaloby v tomto konaní s tým, že si nebudú navzájom uplatňovať náhradu trov konania tak, ako to urobili aj v konaní 14Pc/12/2016. Pojednávanie zo dňa 07. 11. 2018 právny zástupca žalovaného po dohode s právnym zástupcom žalobcu žiadal odročit' s tým, že žalovaný sa dohodol na uzavretí súdneho zmiere v konaní 14Pc/12/2016, a tiež uviedol, že žalobkyňa predbežne sľúbila žalovanému, že žalobu v predmetnom konaní vezme späť, ak jej zo strany žalovaného budú skutočne vydané všetky hnutelné veci uvedené v dohode o uzatvorení súdneho zmiere. Číslo konania 10C/20/2018 bolo účelovo vedené proti žalovanému, aby žalobkyňa vyvinula na neho čo najväčší tlak s cieľom dohodnúť pre seba lepšie podmienky v súdnom zmiere uzatvorenom a schválenom v konaní č. k. 14Pc/12/2016. Nesprávne právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie vo veci priznania náhrady trov konania žalobkyni vyplýva predovšetkým z nevykonania dôkazov navrhnutých žalovaným, ako aj z nekritického a jednostranného prijatia argumentácie zo strany žalobkyne a odmietnutia argumentácie návrhov procesnej obrany zo strany žalovaného. Má za to, že z dôkazov navrhnutých žalovaným by bolo hodnoverne vyplynulo, že žaloba v predmetnom konaní bola podaná nedôvodne a žalovaná tým, že uzatvorila so žalovaným dohodu o súdnom zmiere v konaní č. k. 14Pc/12/2016, stratila záujem o vedenie predmetného konania bez toho, že by sa pokúsila v predmetnom konaní o hodnoverné zistenie skutkového stavu, na základe zistenia ktorého by súd prvej inštancie mohol spravodlivo a objektívne meritórne rozhodnúť vo veci.

4. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení žalovaného uviedla, že odvolanie žalovaného považuje za nedôvodné a neopodstatnené. Pokiaľ namieta nedôvodnosť žaloby, čo odôvodňuje tým, že súd

vychádzal iba z tvrdení žalobkyne, nakoľko žalobkyňa mala predmetný kľúč u seba už dlhšie, s týmto tvrdením žalovaného nesúhlasí. Ak by žalobkyňa vlastnila predmetný kľúč, nebol by dôvod na podanie takejto žaloby, žalobkyňa obdržala kľúč od žalovaného v auguste roku 2018, čo dokladoval žalovaný aj podacím lístkom, je preto nepochopiteľné tvrdenie žalovaného, že disponovala kľúčom od predmetného rodinného domu už predtým. Čo sa týka tvrdenia žalovaného, že navrhol vykonať dôkazy, a to výsluch žalobkyne a žalovaného, resp. vzájomnú konfrontáciu, čo súd nevykonal a bez akéhokoľvek dokazovania dal za pravdu žalobkyni, je toto tvrdenie neopodstatnené. Poukázala na tú skutočnosť, že v konaní bolo v prvom rade uznesením nariadené neodkladné opatrenie v zmysle podanej žaloby, voči ktorému žalovaný nepodal odvolanie, nepoukázal na skutočnosť, na ktoré poukazuje v tomto odvolaní. Nereagoval v podstate na nariadenie neodkladného opatrenia, čím len potvrdil stav, ktorý v skutočnosti aj bol. Pokiaľ žalovaný namieta, že súd jednostranne posúdil stav a nevykonal žalovaným navrhnutý výsluch, súd v zmysle § 329 ods. 1 veta prvá CSP môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Z týchto dôvodov tvrdenie o nevykonaní výsluchu nepovažuje za odôvodnené. Pokiaľ sa žalovaný odvoláva, že ide v jeho prípade o finančnú záťaž, keďže platí výživné na maloletú dcéru a musel žalobkyni vyplatiť sumu 13.000,- Eur titulom vyporiadania BSM, toto absolútne nesúvisí s odvolaním voči predmetnému uzneseniu o zastavení konania. Finančná záťaž žalovaného bola spôsobená len jeho konaním, ktorý dlhodobo nemal záujem na vzájomnej dohode, pričom je dôležité poukázať aj na to, čo získal konaním o vyporiadanie BSM a nielen poukazovať na to, že bol povinný žalobkyňu vyplatiť. Konanie žalovaného spôsobilo, že žalobkyňa bola nútená podať predmetnú žalobu, keďže na jednej strane nedisponovala predmetným kľúčom od nehnuteľnosti patriacej do BSM a na strane druhej jej bol zamedzený prístup k tejto nehnuteľnosti. Pokiaľ žalovaný poukazuje na to, že vykonaným, ním navrhnutým, dokazovaním by bolo vyplynulo, že žaloba je nedôvodná a žalobkyňa stratila záujem na vedení tohto konania, ako náhle došlo k uzavretiu súdneho zmiernu v konaní o vyporiadanie BSM má za to, že súd nemal za potreby vykonať dokazovanie, ako už poukázala vyššie. Pre nariadenie neodkladného opatrenia súdu postačovalo a súd považoval za dostatočný opis skutočností v predmetnej žalobe. Vo vzťahu k uzatvoreniu súdneho zmiernu v inom konaní uviedla, že uzatvorením súdneho zmiernu došlo k dohode, v rámci ktorej sa stal žalovaný výlučne vlastníkom nehnuteľnosti, od ktorej kľúča sa žalobkyňa predmetnou žalobou dožadovala, ako aj prístupu k tejto nehnuteľnosti, a teda uzatvorením súdneho zmiernu stratilo toto konanie opodstatnenie, resp. nakoľko už nehnuteľnosť nebola v BSM, nemala žalobkyňa nárok na to, čoho sa predmetnou žalobou domáhala. Poukázala na to, že súd meritórne nerozhodoval, nakoľko k prejednaniu žaloby vzhľadom na späťvzatie žaloby ani nedošlo. K tvrdeniu žalovaného o tom, že mu prisľúbila, že vezme žalobu späť, ak jej vydá všetky hnutelné veci, teda, že nežiadala nezamedzovanie prístupu k nehnuteľnosti, uviedla, že ústnou dohodou so žalovaným bola otázka zo strany žalovaného, či vezme žalobu späť v konaní 10C/20/2018, keď uzatvoríac zmiernu v znení, o akom sa zhovárali, na čo odpovedala áno, a to len z dôvodu, že vedela, že uzatvorením zmiernu a jeho schválením prestane byť bezpodielovou spoluvlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti a žalobkyni bolo jasné, že už ďalej sa nemôže domáhať nezamedzovania prístupu k nej. Predmetná žaloba v tomto konaní bola dôvodná, nakoľko ako bezpodielová spoluvlastníčka nemala kľúč od predmetnej nehnuteľnosti, navyše žalovaný jej zamedzoval prístup k nehnuteľnosti, t. j. nemala iné východisko, ako podať predmetnú žalobu, keď žalovaný obmedzoval jej vlastnícke právo. Navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

5. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

6. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

7. Ustanovenie § 256 ods. 1 CSP vychádza pri náhrade trov konania zo zásady procesného zavinenia pri zastavení konania. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatie žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Pokiaľ žalobca zobral žalobu späť pre správanie sa žalovaného, súd konštatuje, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania. V súdnej veci odvolací súd v zhode s názorom súdu prvej inštancie uvádza, že zastavenie konania procesne zavinil žalovaný. V podrobnostiach odvolací súd odkazuje

na odôvodnenie rozhodnutia odvolaním napadnutého uznesenia v bode 7. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že nepochybne žalobkyňa podala žalobu, ktorou sa domáhala vydania 1 ks kľúča od vchodových dverí do rodinného domu, ako aj uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa konania, ktorým by zamedzoval, prípadne znemožňoval žalobkyni prístup k nehnuteľnostiam špecifikovanom v rozsudovom návrhu, zároveň s podanou žalobou navrhla vo veci vydať aj neodkladné opatrenie, ktorým sa domáhala toho, aby súd prikázal žalovanému odovzdať žalobkyni jeden kus kľúča od vchodových dverí do rodinného domu, ako aj zdržať sa konania, ktorým by zamedzoval prístup žalobkyni k nehnuteľnostiam špecifikovaných v žalobe, ako aj v neodkladnom opatrení, pričom žaloba bola súdu doručená dňa 19. 07. 2018. Zároveň k žalobe pripojila aj výzvu zo dňa 06. 06. 2018 adresovanú žalovanému, ktorým sa domáhala vydania kľúča, s poukazom na to, že nehnuteľnosti, ku ktorým sa domáha vydania kľúča, sú vo vlastníctve oboch sporových strán v režime BSM, poukazujúc, že ako vlastníčka sa domáha ochrany v zmysle § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z obsahu spisu je nepochybné, že súd prvej inštancie dňa 24. 07. 2018 rozhodol o návrhu žalobkyne, ktorým sa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia tak, že nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému uložil povinnosť, odovzdať žalobkyni jeden kus kľúča od vchodových dverí do rodinného domu, ako aj uložil mu povinnosť, zdržať sa konania, ktorým by zamedzoval prístup žalobkyni k nehnuteľnostiam špecifikovaným v žalobe, s tým, že neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatnosti skončenia konania vo veci samej, alebo do právoplatného skončenia konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 14Pc/12/2016, podľa toho, ktoré z uvedených konaní bude právoplatne skončené skôr. Proti uzneseniu, ktorým súd nariadil neodkladné opatrenie, žalovaný odvolanie nepodal. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 17. 08. 2018. Následne, čo je nepochybné z obsahu spisu, a to jednak z vyjadrení žalobkyne, ako aj z vyjadrení žalovaného, žalovaný doručil prostredníctvom pošty po nariadení neodkladného opatrenia kľúč od rodinného domu, ktorého vydania sa žalobkyňa domáhala. Z tohto dôvodu, žalobkyňa podaním zo dňa 28. 09. 2018 čiastočne zobrala žalobu späť v časti uloženia povinnosti odovzdať jej jeden kľúč od vchodových dverí do rodinného domu súp. č. XXX. Súd prvej inštancie vo veci nariadil pojednávanie na deň 14. 11. 2018, ktoré však bolo súdom odročené, a to na žiadosť právneho zástupcu žalovaného s poukazom na možné uzavretie súdneho zmiernu v konaní vedenom u Okresného súdu Zvolen pod sp. zn. 14Pc/12/2016, pričom následne podaním zo dňa 08. 11. 2018 žalobkyňa zobrala žalobu aj v zostávajúcej časti späť s poukazom na to, že žalovaný zmenil (až po poslednom jej vyjadrení) svoj prístup a umožňuje jej prístup k nehnuteľnostiam, teda zdržiava sa konania, ktorým by jej zamedzoval, prípadne znemožňoval prístup k nehnuteľnostiam. Odvolaciu súdu je tiež z obsahu spisu známe, že strany sporu v konaní 14Pc/12/2016 vedeného na Okresnom súde Zvolen uzavreli súdny zmier, na základe ktorého sa výlučným vlastníkom sporných nehnuteľností stal žalovaný (čo vyplynulo jednak z tvrdení uvedených v odvolaní žalovaného, ako aj z tvrdení uvedených v písomnom vyjadrení žalobkyne k odvolaniu žalovaného). S prihliadnutím na všetky hore uvádzané okolnosti v súdnej veci je teda nepochybné, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania vo veci správne aplikoval ust. § 256 ods. 1 CSP a dospel k názoru, že nie žalobkyňa, ale žalovaný procesne zaviniel zastavenie konania, keď žalobkyňa po tom, čo bola súdu doručená žaloba a bolo vo veci nariadené neodkladné opatrenie súdom prvej inštancie, pre správanie sa žalovaného zobrala žalobu späť. Odvolací súd uvádza s prihliadnutím na späťvzatie žaloby žalobkyňou, ku ktorému došlo pred prvým pojednávaním (ktoré síce súdom bolo nariadené, avšak na žiadosť právneho zástupcu žalovaného bolo toto pojednávanie odročené), nebolo dôvodné vykonávať dokazovanie len vo vzťahu k trovám konania, pretože by došlo k neúčelnému navyšovaniu trov konania, pričom u takto vzniknutých trov konania by bol súd prvej inštancie povinný aplikovať ust. § 256 ods. 2 CSP. Odvolací súd však na záver zdôrazňuje, že s prihliadnutím na obsah spisu je nepochybné procesné zavinenie zastavenia konania práve žalovaným, preto právne posúdenie súdom prvej inštancie v zmysle § 256 ods. 1 CSP s prihliadnutím na zistený skutkový stav je vecne správne. Z týchto dôvodov preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku o náhrade trov konania (výrok II.) postupom podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdil.

8. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP z dôvodu, že žalobkyňa bola v odvolacom konaní úspešná v celom rozsahu. Z týchto dôvodov odvolací súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške náhrady trov odvolacieho konania, a to z dôvodu, že v odvolacom konaní žalovaný bol neúspešnou stranou sporu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

9. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a/ dovolaťom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolaťom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolať v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).